

Gyerekek gyerünk Györökre!

Nagy ötlet volt attól, aki kitálalta, hogy a SZOTE a Balaton mellett tartson felkészítő tábort a KISZ funkcionáriusai számára. **Helyszín:** a Zala Megyei KISZ Bizottság balatongyöröki tábora, amely gyönyörű környezetben, 50 méterre a tótól ideálisnak bizonyult minden szempontból. Jelen volt az egyetemi és kari KISZ-vezetőség, az évfolyam-vezetőségek, a FEB-esek, a kollégiumok titkárai, sőt fontosnak tartottuk a leendő elsősek képviselőit is meghívni. Célunk elsősorban annak a munkának a körvonalazása volt, ami a jelen tanévben a legfontosabb lesz: megvitattuk a nyáron történt személyi és gazdaságpolitikai változásokat. Minden délelőtt és délután kb. két órát töltöttünk politikai programmal. A vitaindító előadásokat három meghívott vendég tartotta. **Dr. Kása Péter** professzor a SZOTE MSZMP PB-titkára egyetempolitikai kérdésekről, a jelenleg zajló jelentős átalakulásról tartott igen nyílt, közvetlen beszámolót, majd a felmerült kérdésekre válaszolt. **Germáné dr. Vastag Györgyné**, a Csongrád Megyei KISZ Bizottság első titkárát a felsőbb évesek barátként üdvözölték, hiszen néhány éve még egyetemünkön oktatótt. Ő az ország egyetemei és főiskolái KISZ-szervezeteinek a helyzetéről beszélt, és ennek a tükrében kitért a szegedi felsőoktatási intézményeikre. A harmadik előadó **dr. Tráser László**, a

Marxizmus-Leninizmus Intézet adjunktusa volt. Vele Magyarország gazdasági helyzetéről beszélgettünk. Sajátos stílusával most is közönség sikert aratott.

Szabadidőnkben sokféle program közül választhatunk. A csodálatosan szép idő kedvezett azoknak, akik még utoljára ki akarták használni a lehetőséget és fürödtek a 19 fokos Balatonban, vagy napoztak a parton. A tábor melletti sportpályán teniszezni, focizni és kosarazni lehetett, míg a táborban lábténiszeltünk, tollasoztunk és pingpongoztunk. Esténként egy közeli borozóba költöztünk át a táborlakók zöme (mondom, minden szempontból ideális volt a helyszín), ahol nagy nótázás folyt a jófajta borok mellett. Amikor meguntuk a saját hangunkat, vagy a szomszédét, visszamentünk és kezdődött a disco és a rock and roll. A fáradtabb lábúak között hajnalig folytak a kártyacsaták.

A táborból két csoportban indultunk Szegedre. Az egyik társaság nyomban haza, míg a többiek előbb Keszthelyre mentek. A Fesztetich-kastély és a Gösser söröző meglátogatása után utolsó állomásként betértünk a soltvadker-ti olasz fagyfaltozóba is.

Végül is nagyon jól éreztük magunkat, megismerkedtünk sok új barátot, munkatársat, és az évkezdés nehézségeit is észrevétlenül oldottuk meg.

T. A.

SZOTE Gólyatábor '87

Sokáig úgy tudtuk, hogy nem lesz. Végül is lett. Szerencsére, mert egy ilyen tábor kihagyni egyszerűen vétek. **Boldog** kiválasztottnak érezhettük magunkat, hogy részt vehettünk benne, mint **instruktörök**.

A szerencsétlen kiválasztottak a **gólyák** voltak. Pedig a tábor jól kezdődött számukra, hiszen mire leérték Dánszentmiklósrá addigra már mindent kitakarítottunk.

A kép nagyon hasonlított a Club Tihany üdülőfaluhoz. Gyönyörű szép zöld, golyólyuggatta katonai sátrakat kaptunk, a környék összes bogárfajával, ami egy gyűjtőnek valóságos aranybánya lehetett. Valódi acélsodronyos vaságyakon öröm volt aludni. Na és a faházak! A vékony, furnérfalú paloták, ahol svábbogarak adtak randevút egymásnak, meg az ott maradt szemétnék!

De nem keseredtünk el, pedig akkor még nem láttuk a WC-keket. Miután megnéztük, mindenkinek székrekedése lett, majd később hasmenése (a baracktól) meg az ebédetől, és lassan beindult a tábori élet.

Eljött az első este és megérkeztek a Micsurin Mgtisz nagyrabecsült vezetői, és roppant hasznos munkavédelmi előadást tartottak arról, hogy mit, miért, hogyan ne

Az első reggel borzasztó volt, majd utána a többi is. Kedves hangú, halk szavú instruktör ébresztette a tábor alig hallható: — Jó reggelt kedves gólyák! — felkiáltással, amitől a szomszéd faluban felre ve ték a harangot, utána meg a harangozót, mert azt hitték, hogy tűz van.

Következett a buszozás, álmosságot az édenbe, hol hatalmasra nőtt barackok csábítóan nyújtogatták felénk karjukat, mit sem sejt-

ve arról, hogy egy üresen korgó gyomorba, vagy egy nagy faladában fejezik be röpke életüket.

A tábor elkezdett dolgozni.

A TSZ vezetői teljesen zavardottan álltak e példátlan munkatempó láttán és ez okozhatta azt, s ez még szinte sosem fordult elő, hogy sokan dolgozni akartak, de traktorok híján nem tudták ezt megtenni.

Következett a nap fénypontja az ebéd, amitől többen vegetáriánusok lettek a konyhások és a falubeli kutyák nagy-nagy öröme. A munka utáni zuhanyozás sorrendjét karateverseny formájában döntöttük el, az első helyezett boldogan nyitotta meg a gyönyörű fürdőszobában a melegvizet csapot és utána elégedetten állhatott a hideg víz alatt, mert a takarítónői elfelejtett melegvizet varázsolni a központi bojlerba.

A legemlékezetesebb az utolsó este marad, amikor is a faluból lelkes delegáció érkezett, hogy szemrevételezze a tábor, no meg a lányokat. Hamar sikerült velük kontaktust teremteni és így izeltől kaptunk a szép, ízes dános beszédből különös tekintettel a szaporodásra és annak kellékeire. A beszélgetés majdnem túllépte a verbális határokat és sematikus jelleget kezdett ölteni de miután kilátásba helyeztük a falusi küldöttek számára férfiaságuk elvesztésének lehetőségét, meg gondolták magukat és inkább a kocsmát verték szét.

A hajnal első sugara már talpon találta az első éveseket, akik vedlett gólyákat, akik hangos szípgéppel vettek búcsút tőlünk és égre-földre esküdöztek, hogy soha többé nem találkoznak velünk és sosem lesznek többet (pali)-madarak.

PACZONA RÓBERT

Megkérdeztük:

Mi várható a „menzafronton”?

Marad vagy megy — a menza? Mivel, meg mennyiért — etetik a diákságot? Rémhírek nyomába eredve a fenti kérdésekre kerestük a választ.

— **Mi lesz a Hősök kapuja mellett álló épület alagsorában az egyetemi menza-val?** — kérdeztük **dr. Szabó Dezsőtől**, a JATE gazdasági főigazgatójától.

— A volt Irinyi és József Attila kollégiumnak helyet adó épület hasznosítási tervében szerepel a Gödör étterem, az egyetemi konyha és az étkezdék felújítása. A renoválás szakaszos lesz. A Gödörrel kezdődik: jövő év elején indul felújítása, elképzeléseink szerint azután is vendéglátóhely marad. A konyha korszerűsítése is nagyon időszerű. Ha erre sor kerül, akkor a Kossuth Lajos sugárúti kollégium negy-ezer adagos konyháján főzik az ebédet. A kész ételt a Hősök kapuja melletti épületünk étkezdéibe szállítják majd. Az éttermi rész felújításának ideje alatt az éppen működtelett étkezdében — sajnos — nő a zsúfoltság, ha ragaszkodni fogunk ahhoz, hogy a diákság a régióta megszokott városi központi menzán fogyaszt-hassa el az ebédet. „A menzafronton” 1990 után várható látványos javulás!

— **Fölröppent a hír, hogy a két legnépszerűbb étkezdési forma, az a la carte-menza, illetve a Csongrád Megyei Vendéglátó Vállalat egységeiben beváltható „ételbérlet” megszűnik.**

— A Kijál sok kivétlnél talált az a la carte-konyha működési körülményeiben. A többféle étel főzésének feltételei nem adóttak, az udvaron keresztül való élelemszállítás sem felel meg a követelményeknek. A menza teljes korszerűsítésig „tűzoltómunkával” megteremtettük a minimális feltételeket, így továbbra is maradhatott az a la carte étkezdési forma. Az „ételbérlet” annak idején azért vezették be, mert az a la carte-menza zsúfoltságát úgy is csökkenteni szeretnék volna, hogy egy meghatározott összegű, az állam által nyújtott kedvezményt már tartalmazó jegy ellenében a diákok IV. és III. osztályú vendéglátó egységekben olcsón étkezhessenek. Am olyan információim vannak, hogy ezzel a jeggyel többféle módon visszaélnek, az „ételbérlet”-tulajdonos diákoknak csupán töredéke használja arra, hogy minél kevesebb pénzből megebédeljen vagy vacsorázzon. Ezért is nevezem én „kocsmajegyeknek” az „ételbérletet”. Valóban szó volt megszüntetéséről, de — többek között — a KISZ érveit figyelembe véve — úgy döntöttünk, megmarad ez az étkezési lehetőségek gazdagító formája.

— **Egy ideje új kifejezést kell megtanulnunk: a „válalkozó egyetem”. Az ilyen típusú kezdeményezések köze beletartozik-e, hogy saját konyhát működtet majd a JATE?**

— A kérdésfelvetést az is

indokolja, hogy Magyarországon az általános és középiskolások zömének a főiskolák többségének van saját konyhája, s ebből kiemelkedően a tanulók és dolgozók ellátása színvonalasabb is, mint az egyetemi menzákon. Az egyetemi konyha felújítása után — azt tervezük — saját kezelésbe vesszük a menzát.

— **Ennek előszele, hogy megmaradjon a viszony az egyetem és a menza között? Csongrád Megyei Vendéglátó Vállalat között? Ugy tudom, hogy a cég július 31-én kelt levelében azt közölte, nem vállalja a következő évtől a menza üzemeltetését.**

— A vállalat valóban felbontotta a szerződést. Egy hosszú tárgyalássorozat eredményeképpen végül is megegyeztünk, megfogalmaztuk az együttműködés új feltételeit.

— **Hogy vélekedik a kapcsolat a másik fél?** — fordultam **Dékány Lászlóhoz**, a vendéglátó vállalat igazgatójához.

— Az Alföldi — úgynevezett munkahelyi — Vendéglátó Vállalattól, megyei döntés következményeként, mi vettük át az egyetemi menzát. Az a bizonyos levél azért fogalmazódott meg, mert több vitás kérdésben nem jutottunk dűlőre az egyetemmel. A bérleti díj tervezett felemelése volt legnagyobb sérelmünk. A különböző szintű egyeztetés után abban maradtunk, hogy továbbra is a korábbi 400 ezer forintot fizetjük bérleti díjként. Az a la carte étkeztetést is az eddigi nagyságrendben adhatjuk. Az újszegedi konyhát 10 évre bérbe vettük, így oda összpontosíthatjuk a termelőüzemeket (a hús, a zöldség és a gasztrófor előkészítést, a cukrászatot). Tehát az együttműködés előtt zöld a lámpa.

— **Az ételek minőségével a diákok túlnyomó része elégedetten. Mikor várható javulás, a korszerű táplálkozás követelményeire mikor fognak ügyelni?**

— A kérdés első felére a válaszom: jól felszerelt, modern konyhában jobb minőségű ételt lehetne főzni. A kritizálóknak azt is figyelembe kéne vennie, hogy mennyit fizet és ezért milyen ebédet vagy vacsorát várhat. Egy példát mondom. A diák egy ebédért 24 forint 10 fillért fizet, ezért mi — mivel 35 százalékos haszonkulcsal dolgozunk — július 20-án a kenyér áremelése előtt 18, utána 17 forint 85 fillér értékű nyersanyagot dolgoztunk fel. A nyersanyagnormák csak megkésve követik az áremeléseket, így egy adott árú ebéd egyre kevesebbet „ér”. A korszerű táplálkozás követelményeire — bár ismerjük az Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézet ajánlásait — eddig sem, ezután pedig még kevésbé figyelhetünk. A megoldás a közétkeztetés gondjainak általános rendezése lenne.

(újszászi)

Üdülés

Ismerősöm levelező hallgató. Nem szegedi lakos, így hát időnkénti idelátogatásaikor — rokona, ismerőse nem lévén — az egyetemi kollégiumban keres éjszakai nyugalmat. Diákothonaink népszerűségét és a szolgáltatás színvonalát dicséri, hogy hely általában nincs, azaz foglalt. Így hát ha a levelezős hallgatók a konzultációt (esetleg a vizsgát) nem akarják csövezéssel egybekapcsolni, jó, ha előre rezerváltatnak. Akár egy igazi hotelben. Ismerősöm a kollégiumi megszállás összes személyi és tárgyi feltételének eleget tett, ezért hát nyugodtan hajthatta álomra a fejét. Éjszakánként a szobadíj 70 Ft. Ehhez jön 17 Ft ágyneműpénz, és 8 Ft üdülési díj. Merthogy Szeged üdülőkörzetnek számít. Az egyetemi főlvételi meg, gondolom, SZOT-beutalónak a tanulás nyaralásnak. Az oktatók mintegy strandszénik, az Aud Max a plázs. Csak azon morfondírozok, hogy ebben a konstrukcióban a kollégium micsoda? Talán: a neveltség tárgya.

— OKTA —

Szíventalált, motorizált farkasok

— ismét Beatrice —

A hetvenes évek vége rockzenekarok közül csordásuló külvárosi farkasok ögyelgéstől zajos. Azt a nemzedéket? (csoporthot? csöveseket?) szíven érte az a zene. A korai P. Mobil, Edda, a Piramis, s a Beatrice kivételesen bensőséges kapcsolatot volt közönségével, akiket helyesebb **törzsrangjónak** szólni. A „gyerekek” nem szárokat csodáltak, hanem „osztályos társait” vették megimádni bennük. A zenekarok igazi közösségteremtővé váltak: zárandokközönségük velük vándorolt Vámosgyörktől Balatonföldvárig.

Persze hosszan, gondosan lehetne esszézni arról, mikenppen láncolta hűséges kuttyájává például a Beatrice büszke „nagyvárosi farkasait”. Am félek szemberölgőnek okosságaimat. Próbáljuk inkább belőni őket címcímálással.

A gyerekek városiak, szegények voltak: Acélváros, Angyalföld, Topiszenész, Kétforintos dal. A gyerekek magányosak, kiszolgáltatottak voltak: Térdénálba, Minden sarkon álltam már, Elhagynom a várost, Femszivű fiú.

És persze ezek a gyerekek álmodoztak: Csillag teszel, Almodtam egy világot, Honfoglalás, Tűz, imádó, Egek felé kialsottam.

S aztán a 80-as évek elején ezek az együttesek válságba kerültek. Megbomlott egységük a közönséggel, s megbomlott

maga a közönség is. Öregedtek, dolgozni kezdték, némileg polgárabb életformára kényszerültek, a perifériáról beszorultak a társadalomba. Az együttesek kommerszialisálódással, átalakulással és felhasználással próbálták túlélni ezt. Az utóbbi paradox kísérlet a legsikeresebb: így azért mégsem fajult mássá egy valaha-bizton-megvolt élet, hanem annak maradt, ami volt.

Ezért tűnik hát némileg anakronisztikusnak, de legalábbis nosztalgikusnak az ötlet: '87-ben újjáalakult a Beatrice. A Újévi Csarnokban koncertet ad, föllep a miskolci Rockfesztiválon.

Miért? Lehet-e? S: találhatók-e hozzá szavak?

Mindenesetre „Pecsbán” sokan voltak. A régi: kik szakadtan meg, kik kibontakozva, némelyek kiugyvédmechnikuradva; a szimpatizánusok; a mai tizenévesek: kacérkodva a Ricsé hirtőlhallott egzotikaival (csövesstriptiz, csirkedarálás stb.) A szilajság némelyest megkopott, a polgárpukkasztás kissé megszűlödött, a rendőrkutyák mosolygósabban viscesorognak, elnézően himbálózna a gumibotok. A csudabogar-közönség is ellepkésedettheben csápol, a baboskendő elázszódott. Minden bosszantóan dicséretet érdemel: jó volt.

Nemigen értem. Ferró, mit akartok?

— MAS —

Sakkoztunk a Humboldt Egyetemen

Két éve végzett egyetemünkön **Ingo Bremer** matematikus hallgató, aki Berlinbe hazatérve hírt adott a berlini Humboldt Egyetem sakk-klubjának szegedi sakk elmenyéről. Így jött létre az a kapcsolat, amelynek keretében szeptember második hetét a JATE SC sakk-klubjának 7 fős csapata Berlinben töltötte, a Humboldt Egyetem vendégeként. Bár a Humboldt sakk-klub idén már 25 éves, a miénk pedig alig 3, mindkét klub életében ez az első nemzetközi sportkapcsolat, amelyben legfelkészültebb hallgatóink, versenyzőink összemérhetik egymással tudásukat a 64 mezőn.

Festői környezetben, az egyetemnek a Müggel-folyó partján lévő sportházában kaptunk szállást, a városközponttól, sajnos elég távol.

Dr. Witke, a Humboldt Egyetem sportklubjának elnöke nemcsak személyesen fogadta csapatunkat, hanem részt is vett a sakkcsapatok összecsapásában, mint az ellenfél csapatának egyik eljátekosa. A 7 táblán folyó, 2 forduló mérkőzésben elsősorban alsóbb tábláink gyengébb játékeréje miatt ugyan alulmaradtunk, azonban az első 2 táblán **Mészáros Gyula** és **Fekete Zoltán** jóvoltából — akate másfél-másfél pontot szereztek — mégiscsak mi mutatkoztunk erősebbnek. (A csapat többi játékosai közül **Bodor Géza** aratott egyedül győzelmet, **Szöke Gábor** pedig egy döntelent ért el.) A ráadásként szervezett villámbajnokságon is remekelték eljátekosaink: **Fekete** kiróbbanó formában nyerte a 13 fordulós versenyt, mindössze fél pontot veszítve, **Mészáros** pedig fölényesen lett második.

A csapatunk összeállításában mutatkozó nehézségeket figyelembe véve a szereplésünk nem mondha-

tó rossznak. A mindenképpen jó hírű Humboldt sakkcsapattal mindemellett csak akkor vehettük föl nagyobb sikerrel a versenyt, ha jobban számíthatunk a JATE legalább első osztályú minősítésű sakkozáira az újabb találkozók során.

Ugyanis erről is szó esett: a búcsúesten tartott fogadáson megállapodtunk **Thorsten Bumbleszel**, a Humboldt sakk-klub vezetőjével, hogy legközelebb Szegeden meri össze tudását a két sakkcsapat. Addig is élünk azzal a lehetőséggel, ami a sportok közül egyedül a sakkban adott: levélben mérkőzünk egymással.

Reméljük, tartós és sikeres kapcsolatot kezdeten tartunk, amelyet mindkét egyetem sakkbarátjai a jövőben hasznosnáj mélyíthetnek tovább.

(—ELY)

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ-bizottságainak lapja

Felolós szerkesztő:

GRÓF RÓZA

Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-119. Megjelenik havonta kétszer. Ára: 2,30 forint. Előfizetési díj egy évre 36,80 forint.

Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai. Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740. Telefon: 24-633. Telex: 82-282.

Felolós kiadó:

Kispál Antal igazgató Szegedi Nyomda Szeged, Bajcsy-Zsilinszky u. 28. 6720. 1987. IX. 25. — 3079 —

ISSN: 0230-791X

Felolós vezető: Surányi Tibor igazgató.